

Fredag 14 september

14 – 20 sept

Detta är sista kulturspalten i fortsättningen införes notiser om kulturella arrangemang endast efter särskild begäran.

BIO Södran fre, lö, sö, ons, tor 18.30 "Roger & Jag" en svart satir om den amerikanska drömmen. Fre, lö, sö, ons, tor 21.00 "Konsten att vara man". Sönd 14.00 **MATINÉ** "När Albert blåste bort". Tecknad saga om musen Albert, svenskt tal, 28 min.

Lilla Teatern Stort. 1 Biljetter 125101. Fre, lör, sön "Triptyk" Kaktusteatern.

Kulturen sönd 13-17 Kyrkornas dag Tema. gränsoverskridande Sista dagen för utställningen Djuret i broderiet i Lindforska huset. Utställning "Lund på 1000-talet och efter 1500."

Lundagård tisd 19.00 parkvandring samling domkyrkans huvudentré.

RFSL Café GAN sön 19-22, L Fiskaregatan 12, numera pietetsfullt renoverat. Jan Hammarlund hos studentprästerna i kryptan 19.00. Lesbiskt café tisd. 19.30- onsd Rosa Rummet 16-20.

Amnesty öppet hus tisd 17-19 fr o m 25/9 Magle St kyrkog 6.

VB till tidningskrönikan

Vi har beslutat att på prov skicka Veckobladet till redaktionen för radions tidningskrönikan. Bakgrunden är ju att vänsterpartiet inte har något annat veckoorgan, medan krönikörerna rimligen har ambitionen att låta alla partiets press komma till tals.

Så nu kanske ni får höra VBs åsikter refereras även i annan eter än närradion. Vi har anmält att tidningen vill presenteras med partibeteckningen "oberoende vänster".

Med bilden som vapen

Den just avslutade utställningen på konsthallen "Med bilden som vapen", som visade vad lundaungdomar kan skapa, påminner den filosofiskt lagde om att vad som händer här och nu är av största vikt även i ett konstpolitiskt perspektiv.

Janne Kamping, bildlärare på Fäladsgården och utställningspromotor, berättar att det närmast var en slump att utställningen kom till stånd. En nio-dagarslucka dök upp mellan två ordinarie hängningar och Cecilia Nelson (som håller på att arbeta ihjäl sig pga att en tjänst är vakant, av kända skäl) erinrade sig sig att Janne gick och bar på den här idén om att låta sina niors affischer samsas med bilder från bildskolan på Lerbäck och eleverbeten från Kattes estetiska linje.

Redan på vernissagen kom en rekordpublik och frågan är om inte besöksantalet under de gångna nio dagarna slagit alla rekord. Och det rör sig huvudsakligen om en ungdomlig publik som kanske besökt konsthallen för första gången.

Det finns hopp

Vuxna som sett utställningen och bevittnat ungdomars engagemang i tidens stora frågor har ofta gått omkring och mumlat formuleringar på temat "än finns det hopp". Det har också blivit imponerade av kringarrangemangen: kollektivmålning inne i stora salen, graffiti utanför konsthallen och inte minst av de musikaliska framträdandena av ungdomar från Norra Fäläden.

Vi var några vuxna som tyckte oss se ett par sångstjärnor födas i lördags, för mänskligt att döma måste näktergalarna från norr Anja Wollerstrand och Katarina Nordengren ha en lysande framtid för sig. Det var sång som fick tårarna att rinna på de närvarande, inte minst hos Cecilia Nelson, som vi hoppas fortsätter att stödja lundakulturen.

Mjau

Vandringen Dresden – Prag, slutrapport

Vandrarna har nått fram till Prag och funnit tältplats hos en äldre tysktalande dam, som börjat ett litet campingföretag i sin trädgård, efter det att planekonomins hämmande band något lossnat.

På kvällen ger vi oss ut i Prag för att ta storstadens puls. Vi ser punkare, turister och inhemska flanörer i massor på Václav-platsen. Vi är något förvånade över att det bara finns en korgubbe på detta världsberömda område. Följden är en ofantlig kö, som åstadkommer stockning bland flanörerna.

Som vanligt i öst erbjuds man ständigt att växla pengar svart. Vårt problem är annars att göra av med de tvångsväxlade mynt som vi inte kunnat köpa upp under vår vandring. Några av oss försöker köpa musikinstrument, men sorteringen i den enda affären är usel, trots att tjeckerna är berömda för sin instrumenttillverkning.

Ur dagboken läser jag: "Lite trist att behöva hetsa omkring, för att de tjeckiska mynten inte är konvertibla. Den glada revolutionen verkar stå på sparlåga. Kommersialismen dominerar, åtminstone ytligt sett. Intresset för tidningar och tidskrifter visar dock att mycket är på gång. Folk ser tärda ut.

Sammanfattning

Vår vandringsgrupp har nog upplevts som en smula apart av östtyskar och tjecker, som är vana vid bilburna turister. Vi har vandrat i länder där kommunistpartierna sopats undan på nolltid genom något sorts kollektivt självmord och kommunisterna själva. Socialismens nederlag har visat sig i bl a toaletternas låga kvalitet (och utan papper), varuknappheten, det dåliga underhållet av hus och vägar, miljöförstörelsen och det allmänna supandet. Vi har sett stora skillnader i vad huvudstaden har att erbjuda och utbudet i landet i övrigt.

Allmänt sett har vandringen varit lindrig. Vi har kanske gått i snitt 15–17 km, ofta i föga kuperad terräng. De flesta har burit på en packning vägande ca 11

kg. Sandaler har burits regelbundet av 4 av 10 personer, vilket är något överraskande eftersom joggingskon synes ha haft genombrott de senare åren. Tyvärr har rökandet fått en renässans. Kombinationen dålig luft i industriområdena och ciggen "Spartas" mustighet har lett till ett väldigt hostande under lustvandringen (några av vandrarna har lovat att sluta röka. Det kommer att kollas upp inför nästa års vandring).

Finn

Båglinjer

I lätt medförsbacke svänger Vallgatans mjuka halvmåne medan Malmö nationshus sakta och försiktigt böjer sin fasad åt det andra hållet.

Min Crescent frihjulär förbi spikraka studentkorridor. (Det akademiska livet var nog aldrig något för mig.) Beräknat fokus – någonstans ovanför den botaniska parken.

Karl Witting

Stationens framtid

Det ska bli en stor tävling om stationsområdets framtid. Vi får hoppas att det inte går som i Malmö där det tävlades förra året, men där man nu konstaterar att förutsättningarna har ändrats så mycket att nedlagda pengar och mödor inte har varit till någon större nytta.

Bästa garantin mot detta är att göra ett bra och genomtänkt tävlingsprogram. Ett förslag till sådant föreligger, och vi har några kritiska anmärkningar.

Vad man hade missat i Malmö var inte minst den lokala kollektivtrafiken. Nu finns det risk att Lund gör samma misstag. Kortfattat nämns översiktsplanens spårvägslinje till Dalby och att den bör ta sej in i Bangatan norrifrån. Men hur ska den sluta, hur många uppställnings-spår behövs och var ska en eventuell vändslinga gå? Och hur blir det om man skippar stadsbyggnadsdirektör Tingvars linjesträckning som suveränt missar de tre stora gymnasieskolorna (där de flitigaste resenärerna finns) och i stället låter spårvagnen gå på gatorna genom stan? Borde inte den anslutningen planeras?

Aven Miljödelegationen västra Skåne har sin spårvagnsutredning som bl a föreslår linjer till Lund från Staffanstorps och Lomma/Björred. Om dem sägs inte ett ord. Ska man tolka det så att spårvagnar var ett planerarmode 1989 som är helt ute 1990?

Apropå utredningar: minns ni den som K-Konsult gjorde om Väst kustbanan Syd? Programskrivarna gör det tydligen inte. Där sägs nämligen att Lund efter ett Öresundstunnelbygge vore en lämplig utgångspunkt för både pendeltåg till Kastrup/Köpenhamn och fjärrtåg till Hamburg och vidare ut i världen. I så fall behövs det spår för att ställa upp och serva de tågen. Lämplig plats finns på norra bangården, men den vill man lägga igen sånär som tre spår för det lokala godset.

F ö tycker vi att det bättre att bevara befintlig grönska (kolonierna) än att skapa nya parker, att vandrarhemmet även i fortsättningen bör ligga centralt och inte förvisas till något avlägset stickspår, att lågprishotell är sympatiskt men att volymen kunde krympas, att det behövs en gångbro till norra delen av plattformarna, att godsmagasinet bör bevaras men att det faktiskt kunde vinna på att krympas till 1857 års symmetriska form. Samt att det i princip är bra att det så länge försummade stationsområdet berikas med nya aktiviteter.

Är det alternativa jordbruket

I en artikel i Forskning och Framsteg (FoF) nr 4/90, skriven av fyra forskare vid Lantbruksuniversitetet i Ultuna, hävdas att det är en missuppfattning att tro att det s k alternativa jordbruket skulle orsaka mindre läckage än den vanliga odlingen.

Är det dags för miljörelsen att tänka om? VB redogör för artikeln och Karin Svensson Smith, v-representant i Miljö- och hälsoskyddsnämnden kommenterar.

Ett av syftena med s k alternativ odling är att skona miljön från föroreningar. De alternativa odlarna undviker därför kemiska bekämpningsmedel och handelsgödsel, dvs oorganiska föreningar i form av lättlösliga när-salter i vilka kväve, fosfor och kalium ingår. Handelsgödsel eller konstgödsel, som det också kallas, är en i stort sett syntetisk produkt.

Inom alternativ odling vill man på bästa sätt ta till vara jordbrukets avfallsprodukter i syfte att skapa ett slutet kretslopp av näringsämnen och sålunda undvika att miljön belastas.

Alternativodlarna skiljer sig radikalt från de vanliga odlarna i sin uppfattning om hur man ska gödsla. I det vanliga jordbruket gödslar bonden grödan, dvs tillför gödsel för att fylla den växande grödans behov av när-salter. De alternativa odlarna gödslar däremot marken, dvs de strävar efter att långsiktigt bygga upp ett förråd av näringsämnen i matjorden. Därför använder de gödselmedel i vilka näringsämnena inte är lika lättlösliga som i handelsgödsel.

Problem i vanligt jordbruk

I det vanliga jordbruket har man kunnat öka skördarna bl a tack vare ökat bruk av handelsgödsel. Men ju mer gödsel som sprids på åkrarna, desto större läckage av kväve och fosfor till omgivningen får man räkna med. Utsläppen till miljön har alltså ökat i takt med att jordbruket gödslar allt intensivare och tar ut större skördar.

En mycket vanlig missuppfattning är att läckagen av näringsämnen till miljön beror på att bönderna lägger ut mer gödsel på åkrarna än vad växterna kan ta upp så att överskottet läcker ut. Så enkel är förklaringen emellertid inte. Kvävet som tillförs tas upp av växterna eller ingår i kvävet kretslopp i marken. Det betyder att ju större gödsling desto mer näringsämnen cirkulerar i markens kretslopp och desto mer kan läcka ut i form av nitrat till grundvattnet och omgivande vattendrag samt i form av kväveoxider till atmosfären.

En annan viktig orsak till ökat läckage från jordbruket är att bonden inte längre själv behöver odla det foder han ger sina kreatur, utan kan köpa det. Han får då ett mycket stort överskott av stallgödsel, i synnerhet om han specialiserat sig på kött- eller mjölkproduktion. Risken är då stor att bonden övergödslar de åkrar han brukar för att bli av med stallgödseln.

En tredje orsak är att arealen för stråsäd (t ex vete och råg) har ökat under de senaste femtio åren, medan vall (höodling) och betesmarker har minskat. Stråsäden säs till stor del först på våren, vilket innebär att åkern

ligger bar under hösten och vintern. När det inte finns levande rötter i marken som kan ta upp näringsämnen lakas dessa ut med regnvattnet.

Det kan lakas ut mer kväve från en ogödslad åker med spannmålsgröda än från kraftigt gödslad gräsvall!

Två missuppfattningar

Hur ser då gödslingen ut på en gård där bonden har gått in för alternativa metoder?

Denna bonde gödslar med stallgödsel som han ofta först komposterar. Han gröngödslar också. Det betyder att han odlar kvävebindande baljväxter, t ex klöver och lusern, vilka tar kväve ur luften. Dessa växter plöjer han sedan ner i jorden. Han tillför fosfor i form av s k råfosfat – ett svårösligt mineral. Han bekämpar ogräset genom trädesbruk.

Avsikten med att lägga gödseln i kompost är att minska halten av lättlösliga kväveföreningar som finns i t ex urin. Men nackdelen med kompostering är att en stor del av kvävet försvinner.

Gröngödsling är inte heller problemfri. Både den och stallgödseln ger liknande miljöproblem som handelsgödseln. Det kväve som baljväxterna binder från luften, liksom det kväve som finns bundet i organiska substanser i stallgödseln, måste först omvandlas av jordens mikroorganismer till oorganiskt kväve för att kunna tas upp av grödans rötter. Det oorganiskt bundna kvävet övergår sålunda i oorganisk form, dvs i samma form som i handelsgödsel. Organiska gödselmedel bryts alltså ner på ett sätt som gör att det ansamlas oorganiskt och lättösligt kväve i marken.

Olika läckage vid lika skörd

Läckaget av kväve i form av nitrat har visat sig kunna bli fyra gånger större från stallgödslade åkrar än från åkrar där man

Från täppan

O, september, klarast av alla månader, med ett ljus och en skärpa som belyser och avslöjar allt som sker men också det som borde ha gjorts. I Täppan nr 19 triumferar krasse och ringblommor över förgängeslen långt in i höstskymningen med sina trotsigt lysande brandgula blommor. Vår lilla stad rymmer många trädgårdar och just denna skänker mitt sinne fröjd och vederkvickelse. Villigt upplåter den sina svällande frukter för min lystna gom, sina prunkande rabatter för mina hungriga

fingerar och ögon. Här är den konventionella gränsen mellan ogräs och blommor för länge sedan upphävd. Mångfald eller anarki, tolkningen är fri för besökarna - de ordentliga, välansade grannarna har redan grymtande tagit ställning.

Den så kallade naturen är med andra ord vad den är, medan däremot det lilla huset i den lilla trädgården inte alls är vad den synes vara. Hus som människor som tankar kräver ju underhåll och översyn, men detta enkla tjäll har lämnats åt sitt öde sedan det byggdes i början av seklet. Fukt och röta åter upp brädfodring och bärande bjälkar och i stället för att lufta och renovera har tidigare ägare

spikat eternitplattor över det begynnande förfallet.

Rabatter uppskottade längs husväggarna hotar att bli den slutliga knäcken för det lilla huset och förfallet har alltså kunnat pågå i det fördolda bakom en till synes prunkande och välansad fasad. En intressant och belysande bild för den som är delansvarig i den kommunala verksamheten, och som osökt faller den som sysslar med odling i tanken. Kommande spalter kan kanske ge en fingervisning om vad som händer när man lättar på fasaden för att ge ljus, luft och tanke fritt spelrum; hoppas

Hulda

et en miljöfara?

använt handelsgödsel för att komma upp i motsvarande skördar.

Forskarna menar att om en bonde av enbart miljömässiga skäl kan tänka sig att minska kraven på hög avkastning från sin åker bör han hellre använda små mängder handelsgödsel än stallgödsel och grüngödsel. Det är alltså inte handelsgödseln i sig som är problemet utan hur intensivt jordbruket bedrivs.

Handlingsvägar

Enligt forskarna kan läckaget av näringsämnen från vanligt och alternativt jordbruk till miljön minskas på följande sätt:

- **Begränsa antalet djur per hektar.** Bristen på balans mellan växtodling och djurhållning måste rättas till så att man får en jämnare fördelning av stallgödsel mellan gårdar och regioner. I t ex Halland beror läckaget av näringsämnen från jordbruket till stor del på att där finns för många djur i förhållande till arealen.

- **Sprid stallgödseln på våren.** Risken för att näringsämnen ska rinna bort med regnvattnet är störst om gödseln sprids på vintern.

- **Lagra stallgödseln som s k flytgödsel.** Lagras gödseln i flytande form, utan att luftens syre kommer åt att reagera med den, kan kväveförlusterna minskas till högst tio procent.

- **Undvik att lämna marken obevuxen.** Inför s k fånggrödor. Man kan efterlikna vallens förmåga att ta upp kväve genom att låta stråsåden växa tillsammans med ett gräs – en fånggröda. Gräset växer långsamt fram till spannmålsskörden. Sedan tar det fart och fångar kvävet i marken. Under nästa odlingssäsong bryts fånggrödan ner, och dess innehåll av näringsämnen tas upp av den nya

grödan. En fånggröda kan i bästa fall minska kväveläckaget till hälften.

Små skördar, små utsläpp

I slutet av sin artikel betonar forskarna att skälet till att alternativ odling idag inte belastar miljön med läckande näringsämnen i lika hög grad som vanlig odling, är att söka i de mindre intensiva brukningsmetoderna och därmed lägre skördar. Vid alternativ odling läcker det i själva verket ut mer näringsämnen ur marken än vid vanlig odling räknat per ton spannmål man skördar från en viss yta.

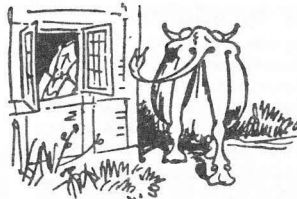

Nej, säger Karin Svensson Smith

VB har vänt sig till Karin Svensson Smith, vänsterpartiets representant i miljö- och hälsoskyddsnämnden för en kommentar till vidstående artikel.

Artikeln är tendentiös, såtillvida att den hävdar att kritiken mot handelsgödsel inte är vetenskap-

ligt grundad utan kommer från olika jordbruksläror som t ex läran om biodynamisk odling. Inte för att jag kan ge några källhänvisningar utantill, men om jorden göds enbart med konstgödning och dessutom halmstubben bränns i stället för att plöjas ner, så minskar mullhalten och mikroorganismerna i antal.

Artikelns påstående att kväveläckaget till mark och vatten främst beror på hur intensivt marken odlas och göds är däremot riktiga. Att motarbeta onödig tillförsel av kväve är viktigare än att förmå bönder att övergå från konstgödning till naturlig gödsling. Men huvudorsaken till att övergödning förekommer är propagandan från handelsgödsel-företagen. Dessa utarbetar anvisningar som många bönder i brist på kunskap följer. Statliga lantbruksstyrelser förmedlar oftast vidare denna reklam från Supra m fl.

Politiska initiativ har tagits

Av denna anledning krävde Vpk Lund (i en motion om luftföroreningar och försurning) att kommunkologen skulle få till uppgift att utarbeta alternativa föreskrifter som beskrev hur man göder sin mark tillräckligt samtidigt som läckaget till luft och vatten minimeras.

Dessa anvisningar, som är rådgivande men tyvärr inte bindande, skulle kunna innehålla:
– nedmyllning av gödseln max sex timmar efter spridning. Detta förutsätter att tjälen gått ur jorden så att det går att plöja.
– ingen gödning på hösten.
– större gödselplattor för att bönderna ska kunna lagra gödsel

hela året tills det är dags för spridning.

Kring Ringsjön har liknande anvisningar gjorts tvingande eftersom kommunerna runt sjön fått utökade befogenheter i och med att regeringen beslutade att Ringsjön ska anses som särskilt föroreningskänsligt (miljöskyddslagen).

Ovanstående krav skulle kunna tas upp igen, kanske kombinerat med läplanteringar och plantering – längs vattendrag – som stoppar upp läckaget.

Inget om kvävemätningen

I artikeln beskrivs inte det så kallade kvävemättningsfenomenet; *Bengt Nihlgård* på växtökologen i Lund är en av dem i Sverige som vet mest om detta. Han har visat att sedan andra världskriget har det mesta som odlas i västvärlden tillförts kväve i stora doser. De första årtiondena noteras en kraftig tillväxt både vad gäller skog och andra växter. På grund av försurningen (där kväveoxider + regn = salpetersyra är en bidragande orsak) har näringsinnehållet i jorden lakats ut och den kraftiga tillväxten slår för skogens del över i minskad tillväxt.

Artikelns påstående om skadan av att låta jorden ligga bar höst och vinter är i och för sig riktigt, men odlingsanvisningar borde innehålla rekommendation om höstsädd i stället för vårsädd. På så sätt minskas också jordflykten som är ett stort problem i de östra delarna av Lunds kommun.

Man kan minska stallgödsels bidrag till luftföroreningarna genom att förvara den i ett slutet utrymme och samtidigt utvinna metangas. Gasen kan i sin tur användas som bränsle i traktorer etc.

Mycket olja går åt vid framställning av konstgödning. Fossila bränslen är ändliga och borde användas bättre när alternativ finns. Betsdjur håller markerna öppna och kan betraktas som naturvårdare vid sidan av mjölk-, kött- och gödselproduktionen.

Inkompetens, inte konspirationer fällde Ny Dag

I nr 25 ägnas stort utrymme åt parti-styrelsens beslut att inte bevilja Ny Dag mera pengar. Signaturen Gr rubricerar sin runa "Mordet på Ny Dag". Ulf Nymark, som i maj röntes sådan framgång med sitt krav på namnbyte "lämnar partiet" tydligen på grund av partiledningens "målmedvetna satsning att tysta partiets egen tidning". Han "ansluter" sig nu till den oorganiserade vänstern.

Det finns egentligen många kommentarer att göra, men eftersom jag tror att det mesta faller på Hälleberget, så vill jag i stället lämna en kort, men korrekt beskrivning av hur revisorema sett på Ny Dagfrågan.

Från och med 1985 – jag kom med då – har revisorema påtalat det nödvändiga i att ha kontroll över ekonomin, att använda budgeten som ett instrument och att planera för regelbundna utgifter, såsom valkostnaderna. Partistyrelsen har inte känt det lika angeläget, ledamöterna har prioriterat andra frågor och därmed – indirekt – avstått från att styra partiets ekonomi.

Konsekvenserna har blivit, att den saknat styrning och långsiktighet. Därmed har det egna kapitalet minskat och kostnaderna, bl a genom de allt högre räntorna, stigit kraftigt. Ständiga underskott har finansierats med nya lån!

Hur länge kan man fortsätta så?

Det finns röster som hävdar, att det där med pengar är inte så noga, det finns att låna. Hur länge? När räntorna åter upp allt mer blir det till slut inte något över att föra över till en tidning, som ständigt förlorar läsare!

Under den här tiden har svaga tidningsstyrelser presenterat den ena planen efter den andra för att få ordning på både Ny Dags och därmed partiets ekonomi. Men ingen har genomförts med planerat resultat. Det enda redaktionen pekat på var att tryckeriet var för dyrt. Övriga kostnader saknade intresse, tydligen. Hur får man ut de andra småtidningarna,

som måste ha mycket lägre kostnader? Sådana jämförelser var inte relevanta!

Partiets svårighet att axla arbetsgivarrollen fällde Ny Dag, man kunde inte eller vågade inte ta i frågan på ett riktigt sätt varken 1985 eller senare. Då hade man kunnat rädda den, nu blev det passiviteten som fällde den, inga konspirationer. Ordet är i stället **inkompetens**.

Lennart Johansson
Kristianstad

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Bästa politiker!

Jag vill be er studera följande räkne-exempel hämtat ur verkligheten.

Jag har halvt sjukbidrag och jobbar halvtid. Jag får på detta en inkomst strax under 7000 kr/mån, bor i en ordinär 2:a hos LKF byggd 1986. Under 1990 har följande hänt: Hyran höjs från 2 150 kr till 2 450 kr alltså med 300 kr/mån – resultat 0 kr i ökat bostadsbidrag, jag har redan tidigare nått det tak som Lunds kommun satt för hur hög hyra man får ha.

I juni får jag en löneförhöjning med 200 kr/mån – resultat nu hänger bostadsbidraget med och sänks med 70 kr/mån. Sammanlagt resultat hyra-lön: -170 kr/mån.

Som ni säkert förstår har jag haft föga glädje av skatteomläggningen, men känner i högsta grad av höjda priser på mat mm, som större delen av min återstående inkomst går till. Jag har i praktiken fått en reallönesänkning under 1990, som med mina små marginaler är mycket kännbar.

Därför måste jag uppmana er att omgående justera hyrestak och inkomstgränser i samband med bostadsbidrag för pensionärer så att sådana här reallönesänkningar för folk som redan lever kring existensminimum undviks!

Lundabo

En av våra bästa politiker svarar

Vänsterpartiet har tidigare krävt generella höjningar av bostadsbidrag för att komma till rätta med sådana problem som insändaren tar upp. Sedan bostadsbidraget förbättrades för ett par år sedan har vi i stället krävt punktsatser; i första hand för ensamstående föräldrar, som missgynnades kraftigt av de ändrade reglerna. Vi har också arbetat för att hålla nere hyreshöjningar, och lyckades förhindra LKF:s aktieutdelning förra året.

"Lundabo" tillhör de grupper som missgynnats av skattereformen. Bostadsbidraget kommer att höjas nästa år, men marginaeffekterna för dessa grupper kommer snarare att öka. Jag har ännu inte sett fastighetskontorets förslag till bostadsbidrag för 1991, men de synpunkter som insändaren tar upp måste beaktas när reglerna fastställs.

David Edgerton (v)
ledamot av fastighetsnämnden

Veckobladet inget föredöme

Småttig och okunnig var Veckobladets kommentar (i nr 24) om den brutalt mördade tidningskollegan Ny Dag, ägd av vänsterpartiet. Det värsta är att kommentaren inte innehåller en stavelse av politiskt tänkande utan är genomsyrad av dumdygt småtuckeri.

Alltså. Ny Dag har inte – som VB tycks tro – avlidit därför att kollegerna på dess redaktion var utbildade journalister (ack, att man även från Lund ska tvingas möta detta i arbetarrörelsen ständigt återkommande förakt för kunskap!) eller för att dess relativt nyinköpta teknik skulle vara för stort tänkt (det var den inte).

Ny Dag har försatts i konkurs av en tidningsägare, vänsterpartiet, som inte kan hantera och inte vill ha en öppen debatt; som visserligen gärna skriver en välvillig mening eller två i sina partiprogram om yttrandefrihet men som aktar den föga i praktiken; som i dessa dagar talar flott om att bredda sig men som i själva verket gör allt för att sluta sig mot omvärlden.

Nedläggningen av Ny Dag är politiskt betingad och borde av en politiskt intresserad kollega diskuteras som en politisk händelse.

Vad får det t. ex. för konsekvenser för samhällsdebatten att den enda v-märkta rösten i presskören, den största vänstertidningen, tystnar? Vilka signaler ger nedläggningen till allmänheten? (Att tysta de obekvämt talande har ju alltid varit ett vanligt förfarande bland kusinerna i Öst, det vet alla människor.) Hur ska vänsterpartiet i fortsättningen komma till tals med vanligt folk?

Fundera över dessa frågor! Själv grubblar jag också över hur länge ett parti ska kunna köra med dubbel bokföring i en så grundläggande fråga som den som gäller pressfriheten utan att människor (läs: medlemmar) reagerar.

Under många år har ägaren systematiskt vanskött sin tidning och därtill förtalat den. Egentligen borde man ha förväntats mer över att den trots allt fortsatte att komma ut och höll en relativt god standard än över att den till slut sänktes.

Nu har det skett. Det är värt att lägga märke till att ägaren är beredd att betala stora pengar för att bli av med tidningen (så – pengar finns när viljan finns). Notera också att debatten om en "bred vänstertidning" redan har startat. Den hejdlösa idealismen i ett parti som påstår sig bygga på en historiematerialistisk grundsyn upphör aldrig att förvåna mig.

En tidning måste ha en "själ", skriver VB. Sant – men det kräver faktiskt ett visst livsrum. Det har Ny Dag inte haft på åtskilliga år. Därom vet jag besked, om ni så vill, ty jag var med.

I fjorton år (1974–88) arbetade jag som journalist på Ny Dag. (Kom inte och prata om "genomgångsstation" – de flesta medarbetare har varit tidningen beundransvärt trogna.) Under alla dessa år var tidningen föremål för debatt. Från början med stänk av gillande, positiva krav och konstruktiva förslag. Från mitten av

80-talet har debatten om tidningen varit helt ensidig, fylld av sekterism, primitivism och hatfyllda uppstötningar. (Det var slående att de som i våras på debatt-plats i Ny Dag krävde att tidningen skulle läggas ner inte ansåg att de behövde motivera sig. Det politiska samtalet har avsomnat och ersatts av flåsig parollmakeri.)

Jag vet ingenstans där så mycket yrkesskicklighet parad med arbetsentusiasm och – faktiskt – lojalitet har förötts så snabbt och skoningslöst som på Ny Dag.

Under de år som jag följt tidningen har den genomgått stora förändringar och (enligt min mening) förbättringar. Det som var tabu 1974 var tillåtet tio år senare. Tidningen blev allt öppnare – och kom där med i otakt med ett parti som successivt slöt sig. Jag behöver väl inte säga vilken sorts utveckling jag stödjer?

VBs "goda råd" till en döende kollega ger jag inget för. Tekniken var en god investering – problemet var bara att den aldrig kom att användas till sin fulla kapacitet. I stället lät man tidningen ekonomiskt hålla ett annat sjunkande skepp, Västernorms tryckeri, under armarna.

VB är historielöst: kommunalpolitiken bevakade Ny Dag flitigt under 70-talet. Men ingen utom de för ögonblicket omskrivna kommunerna såg vitsen med artiklarna. För övrigt tyder det här lilla "tipset" på att VB tror att en rikstidning lever samma slags liv som en lokal-tidning. Det gör den inte.

Var finns förresten alla de där fantastiskt skrivkunniga personerna med genuin mærg i språket som ständigt väntat på att få komma till tals i Ny Dag? Det har jag undrat genom alla åren när jag gång på gång hört populister hänvisa till dem.

Egentligen vet nog VB-kommentatorn att de inte är så många. Så – sluta hyckla! Och sluta också låtsas att ni som gör VB är som "vem som helst", för det är ni inte.

VB är en i många stycken hedervärd publikation men producerad i en speciell miljö och av en typ av entusiaster som inte är vanliga. Ni är värda aktning.

Jag prenumererar på VB därför att jag har bott i Lund och vill ha en kontakt med en värld som jag tyckt mycket om. Men, ärligt talat, för mig som inte längre känner stan och inte är hemmastadd i jargongen är Veckobladet näst intill oläsligt.

Som föredöme är det helt oanvändbart.

Karin Månsson

Ingen kvotering hos lundasossarna

Arbetarkommunen i Lund skickar fyra ombud till den socialdemokratiska partikongressen som inleds kommande helg. Tyvärr verkar det som om lundasossarna inte tänker driva kvinnofrågorna speciellt hårt. Man har valt att skicka fyra män. Är det ett olycksfall i arbetet eller ett uttryck för en medveten politisk prioritering? Vi bara undrar...

Norrskensflamman – ober. kommunistisk

I förra veckans VB siade under tecknad om att Norrskensflamman var på väg att bli partilös. I senaste numret kom bekräftelsen: tidningen har tagit bort vinjetten "Organ för Arbetarpartiet Kommunisterna". Majoriteten inom APK motarbetar nu aktivt Norrskensflamman. Ledamöter i partiets arbetsutskott och andra säger upp sina prenumerationer.

Dock icke förre partiledaren Hilding Hagberg (papperingen alltså), som i stället skänker en extra tusenlapp till "Tusen fasta viljor", och hälsar till andra 90-åringar. I valet mellan parti och tidning väljer han tidningen. Tja, varför inte...

Finn

MÖTE

HANNAS FLÄKT. Ingen rep denna vecka.

RÖDA KAPELLET. Sö 16.9 kl 18.30 (obs tiden, vi har ett omfattande jobb framför oss!) rep på Kapellsalen, delvis tillsammans med Midnattskören, av Borgare hör. Ta med triangel – låna t ex på skola eller dagis. Ti 18.9 kl 19.30 på Kraftstorg utomhus genrep (med teve). Mycket viktigt med närvaro på dessa repetitioner.

kommunalpolitik

Kompolgruppen: må 17.9 kl 19 temamöte om Kommunal demokrati, kommunalnämnder och brukarinflytande. Stadsbiblioteket, cirkelrum 2. Kl 21: stationsområdets utformning.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars Borgström, Jonas Olofsson (ffg) och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.